

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy uwzględnieniu art. 3 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE⁽¹⁾ oraz wyroku Nolan (ECLI:EU:C:2012:638) Trybunał jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne sądu niderlandzkiego dotyczące wykładni przepisów tej dyrektywy w sprawie, która dotyczy prawa pobytu członka rodziny beneficjenta ochrony uzupełniającej, jeżeli w prawie niderlandzkim przyjęto zastosowanie rzeczony dyrektywy w sposób bezpośredni i bezwarunkowy do beneficjentów ochrony uzupełniającej?

(zob. postanowienie odsyłające Afdeling bestuursrechtspraak, Raad van State z dnia 21 czerwca 2017 r., ECLI:NL:RVS:2017:1609; figurujące w rejestrze Trybunału jako sprawa C-380/17)

- 2) Czy art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie oddaleniu złożonego przez uchodźcę wniosku o łączenie rodziny jedynie w oparciu o uzasadnienie, że uchodźca nie dołączył do wniosku żadnych dokumentów dowodowych, z których wynikałyby związki rodzinne,

czy też art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie oddaleniu złożonego przez uchodźcę wniosku o łączenie rodziny jedynie w oparciu o uzasadnienie, że uchodźca nie dołączył do wniosku żadnych dokumentów dowodowych, z których wynikałyby związki rodzinne tylko wtedy, gdy uchodźca przedstawił wiarygodne wyjaśnienie faktu nieprzedłożenia rzeczonych dowodów oraz twierdzenia jakoby przedłożenie ich było niemożliwe również w przyszłości?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Niemcy) w dniu 14 listopada 2017 r. – Germanwings GmbH/Emina Pedić.

(Sprawa C-636/17)

(2018/C 063/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Emina Pedić

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „wszelki[e] racjonaln[e] środk[i], które obsługujący przewoźnik lotniczy powinien był podjąć, aby w razie zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności uchylić obowiązek zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia, muszą odnosić się jedynie do uniknięcia „nadzwyczajnych okoliczności” (w konkretnym przypadku przydział nowego [późniejszego] slotu przez europejską organizację kontroli ruchu lotniczego EUROCONTROL), czy też ponadto wymaga się, aby obsługujący przewoźnik lotniczy podejmował również racjonalne środki w celu uniknięcia odwołania lub samego dużego opóźnienia lotu?

- 2) Czy w razie potwierdzenia konieczności podejmowania racjonalnych środków w celu uniknięcia samego dużego opóźnienia, art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że w celu uchylenia obowiązku zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy musi podjąć w razie przewozu pasażerów w ramach połączenia lotniczego złożonego z dwóch (lub więcej) lotów jedynie racjonalne środki w celu uniknięcia opóźnienia obsługiwanego przez niego, zagrożonego możliwym opóźnieniem lotu czy też ponadto musi on podjąć racjonalne środki w celu uniknięcia dużego opóźnienia przewozu indywidualnego pasażera do miejsca docelowego (przykładowo przez sprawdzenie możliwości zmiany rezerwacji na rezerwację na inne połączenie lotnicze)?
- 3) Czy art. 5, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dużego opóźnienia w miejscu docelowym obsługujący przewoźnik lotniczy musi przedstawić i dowieść, jeżeli zamierza uchylić obowiązek zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 7 tego rozporządzenia, że podjął racjonalne środki w celu przeniesienia pasażera na połączenie lotnicze, w ramach którego pasażer prawdopodobnie dotrze do miejsca docelowego bez dużego opóźnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

(Sprawa C-674/17)

(2018/C 063/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

Pozostali uczestnicy postępowania: Suomen riistakeskus, Risto Mustonen, Kai Ruhanen

Pytania prejudycjalne

1. Czy na podstawie art. 16 ust. 1 lit. e) dyrektywy siedliskowej⁽¹⁾, w świetle brzmienia tego przepisu, mogą być przyznawane, na wniosek poszczególnych myśliwych, regionalnie ograniczone odstępstwa zezwalające na tak zwane polowania w celu ochrony populacji?
 - Czy dla oceny tego pytania ma znaczenie, że korzystanie z uprawnień dyskrecjonalnych przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu odstępstwa zależy od krajowego planu ochrony populacji, jak również od górnej granicy dla liczby odstrzelonych osobników zwierzęcych, ustalonej w rozporządzeniu, w ramach którego dla obszaru państwa członkowskiego co roku wolno przyznawać odstępstwa?
 - Czy w ocenie mogą być uwzględnione inne aspekty, takie jak cel, uniknięcie wyrządzenia szkód psom i zwiększenie ogólnego poczucia bezpieczeństwa?
2. Czy przyznanie odstępstwa zezwalającego na polowanie w celu ochrony populacji w znaczeniu nadanym w pierwszym pytaniu prejudycjalnym może być uzasadnione tym, że dla uniknięcia kłusownictwa nie ma zadowalającej alternatywy w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej?